

Hinder for at sætte den Ejendomsskyld, som man vil lade træde i Stedet for de nuværende Grundskatter, noget lavere. Det kunde man navnlig gøre, dersom man vilde sætte den anden Skat, som er beregnet paa at dække Statskassens Tab, noget højere, og naar man sætte denne Ejendomsskyld, den ny Skat, noget lavere, saa vilde man tillige i alt Fald mindske de uheldige Virkninger, som der er blevet talt om i disse Dage, og som enkelte Steder kunde følge deraf, at en saa radikal Reform gennemføres med eet Slag, pludselig og overraskende. Det er jo klart, at jo mindre den ny Grundskat bliver, desto mindre følelig vil den blive for saadanne Ejendomme, som hidtil have svaret en meget ringe Grundskat, men nu ville faa en Ejendomsskyld, der svarer til, hvad deres Naboer faa efter Ejendommenes Værdi. — Det kan være, at der ogsaa er andre Ting at rette. Jeg vil ikke sige noget om Bornholmerne, men er det virkelig saa, at Bornholmerne føle sig meget stærkt forurettede, og er det saa, at dette Ting har været stemt for at opretholde, i det mindste i det væsentlige, det gamle Privilegium paa Bornholm, saa var dette Forhold let at rette. Man kan gaa flere Veje, og man vil ganske sikkert let kunne finde en Vej, man kan gaa frem ad.

Der er stærkt blevet fremhævet, navnlig fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), at det vil være en Uret, som dette Forslag vil medføre for de smaa Ejendomme. Der er blevet talt meget derom, og det er blevet imødegaaet fra flere Sider, sidst meget udførligt af det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup), og jeg maa tilstaa, at de Argumenter, som det ærede Medlem for 7de Kreds anførte her, at der derved skulde ske Uret, ikke helt igennem ere holdbare. Der kan i og for sig rationelt ikke siges noget imod, at man, naar man vil beskatte Ejendomme efter deres Værdi, saa virkelig beskatter alle Ejendomme efter deres Værdi, og der er egentlig ingen Grund til at beskatte en Gaard højere, fordi den er stor, naar den ikke har den tilsvarende Værdi. Jeg ser ikke, at der er nogen Grund dertil, og jeg ser egentlig heller ikke, at man vil komme Retfærdigheden noget nærmere derved. Thi det er jo aldeles ikke givet, at den Mand, som sidder i den store Gaard, er bedre stillet end den Mand, som sidder i den mindre Ejendom; det kommer jo an paa hans øvrige Forhold; og Ejendomsskylden svares jo af alle Ejendomme. Men jeg vil gerne være med til en vis

Lempelighed over for de mindre Ejendomme, og jeg kan derfor kun paaskønne, at der i Forslaget er taget et saadant Hensyn ved at gøre de første 3,000 Kr.s Værdi skattefrie. Men jeg vil i Tilslutning til, hvad det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Bojsen) i Gaar ytrede, sætte overordentlig Pris paa, at denne Skattefrihed, denne skattefrie Værdi, hvor stor eller lille man nu vil gøre den, kommer til at gælde for alle Ejendomme, for at man ikke skal gøre det pludselige Spring med alle de Ulemper, som deraf kunne følge. Finder man, at det af finansielle Grunde er utilraadeligt at gaa til et Fradrag af 3,000 Kr. for alle Ejendomme, saa kunde man jo sætte dette Beløb noget ned; dette er ikke det væsentlige; men det væsentlige er, at det bliver udført paa en praktisk og for de mindre Ejendomme i det hele mindre følelig Maade. Dette første Forslag fra Flertallets Side vil jeg altsaa stemme for, ikke fordi jeg finder det fuldkomment, som det er — jeg tror meget vel, at det kan tiltrænge Ændringer, og jeg tror ogsaa, det vil blive ændret — men jeg vil gøre det for paa den klareste og mest utvetydige Maade at tilkendegive min Tilfredshed med det Princip, som ligger i Forslaget. Dette Princip er at komme bort fra de gamle Skatter; det er et gammelt Forlangende, og det har været anerkendt som en af de Reformers, der trænges allermost til, særlig fra Landbrugets Side. Første Gang der kommer et Forslag derom, vil jeg ikke kunne stille mig uldent og valent dertil. Jeg siger, at det er et godt Forslag, og det vil jeg stemme for, og jeg har ikke den Frygt, som i Gaar blev udtalt af et æret Medlem, at man derved kom til at stemme imod Skattekommissionens Forslag. Jeg har sat megen Pris paa Skattekommissionens Forslag, ligesom jeg har sat Pris paa alle de Forslag, som i de senere Aar have været drøftede, og som sigtede til at frembringe en Skattereform; og jeg har særlig sat Pris paa Skattekommissionens Forslag, fordi det — trods den Frygt, jeg nærede, da Skattekommissionen blev nedsat — viste sig, at Kommissionen samlede sig og søgte at opnaa Enighed mellem de forskellige Partier om at frembringe noget, som kunde have Udsigt til at gennemføres. Men Skattekommissionens Forslag har for mig aldrig været Tabu, noget, som ikke maa røres. Kommer der et andet Forslag frem, som kan erstatte en Del af Skattekommissionens Forslag, og dette andet Forslag forekommer mig ubetinget at være bedre, saa tager jeg det.